

Ötven nap

Ötven nap telt el húsvét óta. Mennyi minden történhet ennyi nap alatt az emberrel. Vagy lehet, hogy éppen kínosan nem történt semmi a hét hét alatt. Lehet, hogy valami véget ért az életünkben; lehet, hogy valami elkezdődött. Azóta a növények is megváltoztak, immár minden üde zöld, és érik a korai cseresznye a fán.

Az esztendő a Pünkösd alkalmával általában a beteljesedés kezdetéhez ér. Így volt ez azon a napon is, amikor az első Pünkösd lezajlott. A zsidók a hetek ünnepére, az aratási ünnepre érkeztek Jeruzsálembe. Hálát adtak az Isten gabonatermésben megmutatkozó áldásaiért. Olyasmi ünnep lehetett ez, mint nálunk az új kenyérért való hálaadás. Hétszer hét nap telt el és a húsvéttól számolt ötvenedik nap a legszentebb szombatja volt a népnek. De nem csak ez az ötvenedik nap, hanem minden ötvenedik esztendő különös volt Izraelnek, hiszen ebben a jubileumi évben minden visszatért eredeti helyére: a rabszolga ismét szabad lett, az elidegenített föld visszakerült gazdájához, az adósságokat elengedték. Az Isten kegyelme e földön is megtapasztalható volt az ötvenedik napon, és az ötvenedik évben, az ég csatornái megnyíltak. Ez történt az apostolokkal akkor Jeruzsálemben is. Az ég csatornái megnyíltak és a Szentlélek ajándékát kapták. Valami célba ér tehát Pünkösdkor az ötvenedik napon. Az Isten Lelke, Jézus megváltó munkája és az egyházi év.

Ezért Pünkösd mindig előremutat a végső célbaérésre. Hogy mikor lesz az az idő, nem tudjuk, de a Szentlélek a zálog arra, hogy addig is felismerjük a szegényt, a gyógyulásra szorulót, a Krisztus-hiánnyal küzdőt, és segíthetünk, gyógyíthatunk, evangelizálhatunk; tudva, hogy boldog az, akit ilyen munkában talál a hazatérő gazda.

Ezért fohászkodjunk, hogy az új életre való feltámadásunktól a teljesség ötven napja valóban elteljen. Adj a Isten, hogy e Pünkösdkor is érhünk, és az ötvenedik napot elérve megérjünk!

Fehér Norbert